

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5212/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босилковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Снежана Богдановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владета Петровић адвокат из ... и ГГ из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 72/2020 од 30.01.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 72/2020 од 30.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 72/2020 од 30.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П 1484/16 од 07.11.2019. године, ставом првим изреке, констатовано је повлачење тужбе против тужених ВВ и ГГ. Ставом другим изреке, утврђено је да је правни претходник туженог ББ из ..., пок. отац ДД из ..., сметао тужиоца у мирној државини права коришћења изворске воде из базена који је саграђен на кп.бр. .. у КО ..., на тај начин што је неутврђеног дана у априлу месецу 2015. године ископао шахту на тој катастарској парцели на правцу пружања главног вода којим је вода спроведена од базена до куће тужиоца на кп.бр. .. у КО ..., пресекао водоводно црево, у исто ставио чеп, затворио вентил, те на тај начин потпуно прекинуо даље отицање воде тужиоцу, за шта је тужилац сазнао 11.04.2015. године, када је отварањем чесме у дворишту утврдио да нема воде, тако да тужилац још увек нема изворску воду, па је наложено туженом да омогући тужиоцу да несметано користи изворску воду на начин утврђен изреком и све вратио у првобитно стање и да се убудуће уздржи од оваквог или сличног сметања. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени ББ поновио истоветно сметање из става 1. изреке решења почетком јула 2016. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 218.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења па до исплате, док је захтев туженог преко досуђеног па до траженог

износа од 267.800,00 динара са законском затезном каматом на исти износ од извршности до исплате, одбијен као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 72/2020 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене ВВ и потврђено првостепено решење у ставу првом изреке у односу на ову тужену. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је правни претходник туженог ББ из ..., пок. отац ДД из ... извршио чин сметања поседа, на начин одређен у изреци, те да се обавезе тужени да тужиоцу омогући несметано коришћење изворске воде и све врати у првобитно стање као и да се убудуће уздржи од оваквог или сличног сметања. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка у ставу четвртном изреке, тако што је обавезан тужилац да туженом ББ на име накнаде трошкова првостепеног поступка плати износ до 247.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења па до коначне исплате, док је захтев туженог за накнаду ових трошкова преко досуђеног па до траженог изиноса као и захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове жалбеног поступка у изосу од 36.800,00 динара, док је захтев туженог за накнаду наведених трошкова преко досуђеног па до траженог износа од 53.300,00 динара, одбијен као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужиоца за заштиту од сметања државине, тако што је одбијен, као неоснован, захтев тужиоца, уз адекватну примену материјалног права - Закона о основама својинско правних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спора. Узимајући у обзир врсту спора, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца, као посебној ревизији, зато што спорно правно питање није од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана. Такође, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, ревизија тужиоца је недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити. Није од утицаја што је другостепени суд преиначио првостепено решење, с обзиром да се ради о спору због сметања државине, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП према којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић